

ไม้ต้น

เล็กถึงขนาดกลาง สูงได้ถึง 24 ม. เรือนยอดเปิด มีกิ่งใหญ่ลำไม่มาก ที่ปลายมีใบออกแน่นเป็นกระจุก เปลือก สีน้ำตาลอมเทาแตกเป็นแผ่นทั่วไปตามแนวตั้ง เปลือกในสีส้มอ่อนถึงสีน้ำตาลเข้มมียางขาว (บางที่บางมาก) มีกลิ่นเฉพาะ ใบ ยาวได้ถึง 150 ซม. ใบประกอบแบบขนนกยอเดี่ยว ใบย่อย 5-10 คู่ กว้าง 4-11 ซม. ยาว 9-40 ซม. รูปขอบขนานแกมรี ถึงรูปไข่กลับปลายเรียวแหลมยาว โคนรูปหัวใจเบี้ยว ใบแก่เนื้อ คล้ายหนัง สีเขียวเข้มเป็นมันเกลี้ยงด้านบน ด้านล่างสีครีมอมน้ำตาลถึงสีส้มอ่อน มีขนเป็นกระจุกสีน้ำตาล อ่อนมี 2-4 แขนงเป็นวงออกจากแกนตรงกลาง แน่นแต่ไม่ซอนกัน แต่ยังมองเห็นผิวใบระหว่างขน เส้นใบ 14-36 เส้น ค่อนข้างตรงและขนานกัน โคนขนใกล้ขอบเป็นร่องด้านบน ฐานด้านล่าง เส้นใบย่อยเห็นชัดทั้งสอง ด้าน ก้านใบและแกนกลางใบกลมเมื่อตัดขวาง ไม้เป็นสันหรือเป็นร่อง หนาขึ้นและซ้อนกับก้านใบใกล้ๆ กันกิ่งใหญ่ลำ มีมีรอยแผลใบชัดไม่เป็นร่องหรือเป็นสัน มีขนกระจุกสีน้ำตาลเข้มเมื่ออ่อน ดอก ยาวประมาณ 2 มม. สีเหลือง กลมแบน กลิ่นหอม ช่อดอกแตกแขนงยาวได้ถึง 30 ซม. ไม้มีก้านดอก กลีบเลี้ยง ปลายจักลึกเป็น แฉกแคบ 5 แฉก มีขนเป็นกระจุกแน่น กลีบดอก 5 กลีบ รูปรี ปลายหุบ เกือบถึง หลอดเกสรเพศผู้ยาวสองส่วน สามของกลีบดอก ค่อนข้างกลม ปากจักลึก 5 พู อับเรณู 5 อัน โผล่พ้นปากหลอดเล็กน้อย รังไข่มีกระจุกขน แน่น ผล กว้างได้ถึง 4.5 ซม. ยาวได้ถึง 5 ซม. ออกเป็นช่อแตกแขนงกว้าง ยาวได้ถึง 40 ซม. รูปไข่กลับกว้าง ปลายค่อนข้างมีจะงอยสั้น สีเหลืองอมเทาอ่อน มีกระจุกขนสีน้ำตาลแดงแต่ไม่แตก มี 3 เสี่ยง แต่ละเสี่ยงมี (0)1 เมล็ด พบน้อยในป่าดิบ ป่าผลัดใบ ตามหินปูน

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ พินตา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม่ป่าภาดได้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

